

عنوان مقاله:

بررسی اکولوژیکی ده گونه گیاه اسانس دار استان هرمزگان

محل انتشار:

مجله تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران، دوره 20، شماره 4 (سال: 1383)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

محمدامین سلطانی پور - کارشناس ارشد مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی هرمزگان.

خلاصه مقاله:

در این تحقیق ده گونه مهم و شاخص اسانس دار استان هرمزگان از خانواده نعناع (Labiatae) به نامهای اسطوخدوس راست (Lavandula stricta)، پونه کوهی (Mentha mozaffariani)، مریم گلی مصری (Salvia aegyptiaca)، مریم گلی کاروندی (Salvia mirzayanii)، مریم گلی خلیجی (salvia santolinifolia)، مریم گلی جنوبی (Salvia sharifii)، کلیوره (Teucrium pollium)، مریم نخودی بلوچستانی (Teucrium stocksianum)، آویشن شیرازی (Zataria multiflora) و مورخوش (Zhumeria majdae) مورد بررسی اکولوژیکی قرار گرفتند. عوامل مختلفی همچون مشخصات رویشگاهی، مناطق پراکنش، فرم ظاهری، اسم محلی، اسم فارسی، ارتفاع از سطح دریا، اقلیم، بارندگی، درجه حرارت، جهت شیب، درصد شیب، گیاهان همراه، بافت، PH و EC خاک، ترکیبهای شاخص و مصارف درمانی سنتی برای هر گونه تعیین گردید. اکثر گونه ها به صورت بوته ای بوده و اندام مورد مصرف آنها بیشتر برگ است که به صورت جوشانده، دم کرده و پودر شده جهت درمان ناراحتیهای گوارشی، درد مفاصل، تب، سردرد، سرماخوردگی، مسکن درد و التیام زخمها مصرف می شوند. ترکیبهای شاخص این گیاهان بیشتر لیالول، لیمونن و مشتقات آنها میباشد که به سبب بوی خوش و خاصیت آرامبخشی اسانس می باشد. این گیاهان جملگی در نواحی کوهستانی استان پراکنده هستند، ولی در عین حال برخی از آنها در ارتفاعات پایینتر دشتهای و تپه ها نیز دیده می شوند. دامنه ارتفاعی رویشگاهها بین ۱۰ تا ۲۱۰۰ متر از سطح دریا متغیر است. بافت خاک رویشگاهها لومی و لومی است و PH خاک بین ۷.۳۲ تا ۸.۵ و EC خاک بین ۰.۱۳۰ تا ۱.۳۵۷ میلی موس بر سانتیمتر متغیر است. بافت خاک رویشگاهها لومی شنی و لومی است و PH خاک بین ۷.۳۲ تا ۸.۵ و EC خاک بین ۰.۱۳۰ تا ۱.۳۵۷ میلی موس بر سانتیمتر متغیر است. اقلیم محل پراکنش گونه ها به روش دومارتن گرم و فراخشک، گرم و نیمه خشک بیابانی و گرم و خشک بیابانی است. متوسط درجه حرارت بین ۱۷.۵ تا ۲۷.۵ درجه سانتیگراد و متوسط بارندگی سالانه بین ۱۵۰ تا ۳۵۰ میلیمتر متغیر است، ولی برای اکثر گونه ها متوسط بارندگی سالانه ۱۵۰ تا ۲۰۰ میلیمتر می باشد. گونه ها بیشتر در صخره های پرشیب اراضی سنگلاخی با خاک بسیار کم در درز و شکاف صخره ها رویش دارند و هیچ کدام از آنها پراکنش وسیعی برای تشکیل تپ ندارند.

کلمات کلیدی:

اکولوژی، گیاهان اسانس دار، خانواده نعناع، استان هرمزگان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1286911>

